Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS DIREKTYVA

1977 m. kovo 22 d.

skirta padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas

(77/249/EEB)

(OL L 78, 26.3.1977, p. 17)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos Direktyva 2006/100/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	141	20.12.2006

iš dalies keičiama:

►**A1**	Graikijos stojimo aktas	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Ispanijos ir Portugalijos stojimo aktas	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	33	23.9.2003

▼B

KOMISIJOS DIREKTYVA

1977 m. kovo 22 d.

skirta padėti teisininkams veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas

(77/249/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 57 ir 66 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [1],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [2],

kadangi, laikantis Sutarties nuostatų, bet kokie apribojimai teikti paslaugas dėl nacionalinės priklausomybės ar gyvenamosios vietos uždrausti nuo pereinamojo laikotarpio pabaigos;

kadangi ši direktyva apima tik priemones, skirtas sudaryti galimybę teisininkams veiksmingai dirbti teikiant paslaugas; kadangi išsamesnių priemonių reikės tam, kad palengvinti veiksmingą naudojimąsi įsisteigimo teise;

kadangi, jei teisininkai turi teisę veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, priimančiosios valstybės narės privalo pripažinti teisininkais asmenis, besiverčiančius šia profesija įvairiose valstybėse narėse;

kadangi, atsižvelgiant į tai, jog ši direktyva apibrėžia tik paslaugų teikimą ir neįtvirtina nuostatų dėl abipusio diplomų pripažinimo, asmuo, kuriam taikoma ši direktyva, privalo priimti profesijos pavadinimą, naudojamą toje valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs (toliau – valstybė narė, iš kurios jis atvyksta),

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva, taikoma teisininkų veiklai, susijusi su paslaugų teikimu, tokiu mastu ir tokiomis sąlygomis, kaip numatyta šioje direktyvoje. Nepaisant to, kas apibrėžta šioje direktyvoje, valstybės narės gali nustatyti teisininkų, turinčių teisę rengti oficialius dokumentus įgyti teisę tvarkyti mirusių asmenų turtą ir rengti dokumentus nuosavybės teisei į žemę įgyti ar perleisti, kategorijas.

2. „Teisininkas“ reiškia asmenį, turintį teisę užsiimti profesine veikla, vienu iš šių pavadinimų:

Belgija:	Avocat — Advocaat
Danija:	Advokat
Vokietija:	Rechtsanwalt
Prancūzija:	Avocat
Airija:	Barrister Solicitor

[1] OL C 103, 1972 10 5 ir OL C 53, 1976 3 8, p. 33.
[2] OL C 36, 1970 3 28 ir OL C 50, 1976 3 4, p. 17.

▼B

Italija:	Avvocato
Liuksemburgas:	Avocat-avoué
Nyderlandai:	Avocaat
Jungtinė Karalystė:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Graikija:	Δικηγόρος

▼A2

Ispanija:	Abogado
Portugalija:	Advogado

▼A3

Austrija:	Rechtsanwalt
Suomija:	Asianajaja/Advokat
Švedija:	Advokat

▼A4

Čekija:	Advokát
Estija:	Vandeadvokaat
Kipras:	Δικηγόρος
Latvija:	Zvērināts advokāts
Lietuva:	Advokatas
Vengrija:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Lenkija:	Adwokat/Radca prawny
Slovėnija:	Odvetnik/Odvetnica
Slovakija:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bulgarija:	Адвокат
Rumunija:	Avocat.

▼B

2 straipsnis

Kiekviena valstybė narė pripažįsta teisininku, užsiimančiu 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžta veikla, bet kurį asmenį, išvardytą to straipsnio 2 dalyje.

3 straipsnis

1 straipsnyje nurodytas asmuo priima toje valstybėje narėje, iš kurios jis atvyksta, naudojamą profesijos pavadinimą, išreikštą tos valstybės kalba arba viena iš kalbų, nurodant profesinę organizaciją, kuri suteikė jam teisę verstis profesine praktika, arba teismą, kuriame jis turi teisę verstis ta praktika pagal tos valstybės įstatymus.

▼B

4 straipsnis

1. Su kliento atstovavimu teisiniuose procesuose susijusi veikla arba jo atstovavimas valstybinės valdžios institucijose kiekvienoje priimančioje valstybėje narėje vykdomas toje valstybėje įsisteigusiems teisininkams nustatytomis sąlygomis, išskyrus tas sąlygas, kurios reikalauja, kad toje valstybėje būtų gyvenama ar užsiregistruota toje valstybėje esančioje profesinėje organizacijoje.

2. Šia veikla besiverčiantis teisininkas laikosi priimančios valstybės narės profesinio elgesio taisyklių, nepažeisdamas įsipareigojimų valstybei narei, iš kurios jis atvyksta.

3. Kai šia veikla verčiamasi Jungtinėje Karalystėje, „priimančios valstybės narės profesinio elgesio taisyklės“ reiškia profesinio elgesio taisykles, taikomas atestuotiems teisininkams, teikiantiems klientams teisinę pagalbą ir jiems atstovaujantiems kai kuriuose žemesniuose teismuose (solicitors), jei teisė į tokią veiklą nėra suteikta vien tik baristeriams (barristers) ir advokatams (advocates). Priešingu atveju taikomos pastarųjų profesinio elgesio taisyklės. Tačiau baristeriams iš Airijos visada taikomos profesinio elgesio taisyklės, kurios Jungtinėje Karalystėje taikomos baristeriams ir advokatams.

Kai šia veikla verčiamasi Airijoje, „priimančios valstybės narės profesinio elgesio taisyklės“, kiek jos susiję su žodiniu bylos pateikimu teisme, reiškia profesinio elgesio taisykles, taikomas baristeriams. Visais kitais atvejais taikomos profesinio elgesio taisyklės, taikomos atestuotiems teisininkams, teikiantiems klientams teisinę pagalbą ir jiems atstovaujantiems kai kuriuose žemesniuose teismuose (solicitors). Tačiau baristeriams ir advokatams iš Jungtinės Karalystės visada taikomos profesinio elgesio taisyklės, kurios Airijoje taikomos baristeriams.

4. Teisininkas, besiverčiantis kitokia veikla nei apibrėžta šio straipsnio 1 dalyje, ir toliau laikosi valstybės narės, iš kurios jis atvyksta, nustatytų sąlygų ir profesinio elgesio taisyklių, nepažeisdamas taisyklių, nepriklausomai nuo jų šaltinio, kurios reglamentuoja šią profesiją priimančioje valstybėje narėje, ypač tų, kurios susiję su teisininko veiklos derinimu su kitokia veikla toje valstybėje, profesine paslaptimi, santykiais su kitais teisininkais, draudimu tam pačiam teisininkui atstovauti priešingų interesų turinčioms šalims ir viešumu. Pastarosios taisyklės taikomos tik tuo atveju, jei jų gali laikytis teisininkas, kuris nėra įsisteigęs priimančioje valstybėje narėje, ir tik tiek, kiek jų laikymasis objektyviai pateisinamas užtikrinant toje valstybėje tinkamą teisininko veiklą, šios profesijos gerą vardą bei taisyklių dėl nesuderinamumo laikymąsi.

5 straipsnis

Dėl veiklos, susijusios su kliento atstovavimu teisiniuose procesuose, valstybė narė gali reikalauti, kad teisininkai, kuriems taikomas 1 straipsnis:

— būtų pristatyti, pagal vietos taisykles ar papročius, pirmininkaujančiam teisėjui ar, jei reikia, atitinkamos advokatūros pirmininkui priimančioje valstybėje narėje,

— dirbtų drauge su teisininku, kuris praktikuoja atitinkamoje teismo įstaigoje ir kuris, kai reikia, atsako prieš tą įstaigą, arba su tokioje įstaigoje praktikuojančiu kaip „avoué“ ar „procuratore“.

6 straipsnis

Kiekviena valstybė narė gali neleisti teisininkams, kurie pagal darbo sutartį už atlyginimą dirba valstybinėje ar privačioje įmonėje, imtis veiklos, susijusios su atstovavimu tai įmonei teisiniuose procesuose,

▼B

kiek toje valstybėje įsisteigusiems teisininkams neleidžiama užsiimti tokia veikla.

7 straipsnis

1. Kompetentinga priimančios valstybės narės valdžios institucija gali paprašyti šias paslaugas teikiantį asmenį įrodyti savo teisininko kvalifikaciją.

2. 4 straipsnyje apibrėžtų ir priimančioje valstybėje narėje galiojančių įsipareigojimų nesilaikymo atveju, kompetentinga pastarosios valstybės valdžios institucija pagal savo taisykles ir procedūras nustato tokio nesilaikymo pasekmes ir tam tikslui gali gauti bet kurią reikiamą profesinę informaciją apie atitinkamą paslaugas teikiantį asmenį. Ji informuoja valstybės narės, iš kurios tas asmuo atvyksta, kompetentingą valdžios instituciją apie bet kurį priimtą sprendimą. Toks pasikeitimas informacija nedaro įtakos suteiktos informacijos konfidencialiam pobūdžiui.

8 straipsnis

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų, kad šios direktyvos nuostatos būtų įgyvendintos per dvejus metus po jos paskelbimo ir nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės aktų, priimamų šios Direktyvos reglamentuojamoje srityje, nuostatų tekstus.

9 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.